

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/71/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6422200049
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Nagypálová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2025:6422200049.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Nagypálovej a sudcov JUDr. Dušana Ďuriana a JUDr. Ľubomíra Šablu ako členov senátu, v spore žalobkyne A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XX, zastúpená Občianske združenie Centrum Správnej Pomoci Prievidza, so sídlom 1. mája 388/8, 972 42 Lehota pod Vtáčnikom, IČO: 51 876 141, proti žalovanému 1/ EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava – mestská časť Ružinov, IČO: 35 724 803, zastúpený Remedium Legal, s. r. o., so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava – mestská časť Ružinov, IČO: 53 255 739, žalovanému 2/ AUKČNÁ SPOLOČNOSŤ s. r. o., so sídlom Kopčianska 10, 851 01 Bratislava, IČO: 46 141 341, zastúpená ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA - Marek Piršel s. r. o., so sídlom, Kopčianska 10, 851 01 Bratislava – mestská časť Petržalka, IČO: 47 255 498, žalovanému 3/ EOS Slovensko Investment LC, s. r. o., so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava – mestská časť Ružinov, IČO: 47 032 979, zastúpený Remedium legal, s. r. o., so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava – mestská časť Ružinov, IČO: 53 255 739, o neplatnosť dobrovoľnej dražby o odvolaní žalovaných 1/, 2/ a 3/ proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 5C/1/2022-484 z 20. marca 2024, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie mení tak, že žalobu zamietá v celom rozsahu.

II. Žalobkyňa je povinná zaplatiť žalovaným 1/, 2/ a 3/ náhradu trov konania, každému zvlášť, v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške trov konania.

odôvodnenie:

1. V poradí druhým rozsudkom súd prvej inštancie určil, že dobrovoľná dražba č. 054/2021 konaná dňa 05.11.2021 o 15.15 hod. v Kongresovej sále 1 na prízemí hotela DIXON Resort Congress Hotel & Aqualand na Švermovej ulici č. 32 v Banskej Bystrici týkajúca sa nehnuteľností evidovaných v katastrálnom území C., okres Banská Štiavnica na LV č. XXX ako rodinný dom súpisného čísla XX postavený na CKN parcele č. XX, rodinný dom súpisného čísla XX postavený na CKN parcele č. XX, hospodárska budova súpisného čísla XXX postavená na CKN parcele č. XX a pivnica súpisného čísla XXX postavená na CKN parcele č. XX a CKN parcely č. XX, XX, XX, XX, XX, XX D. XX vo výlučnom vlastníctve žalobkyne, je neplatná. Po zrušení jeho skoršieho rozhodnutia uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co/102/2022 z 27.09.2023 a vrátení veci na ďalšie konanie súd prvej inštancie zistil, že na Okresnom súde Žiar nad Hronom prebiehalo konanie medzi žalobcami E. B., bytom C. XX a A. B., bytom C. XX a žalovanými F. G. H., D., so sídlom E. XX, H. a Dražobná spoločnosť a. s., so sídlom Zelinárska 6, Bratislava o určenie neplatnosti úverových zmlúv a úkonov smerujúcich k realizácii dobrovoľnej dražby, v ktorom v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 13Co/140/2019 z 24. júna 2020 boli posúdené úverové zmluvy uzavreté medzi veriteľom F. G. H., D., Bratislava a spoludlžníkmi E. B. a A. B. evidované pod č. 151382 a č. 209372 uzavreté podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník ako platné spotrebiteľské zmluvy uzavreté v režime

§ 52 ods. 1, 3, 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej aj „OZ“) neobsahujúce neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré vzhľadom na účel rekonštrukcie nehnuteľností a zabezpečenie ich návratnosti záložným právom k nehnuteľnosti nepodliehali zákonu č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej aj „zákon č. 129/2010 Z. z.“) a podľa zákona č. 129/2010 Z. z., nebolo možné prijať záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úverov. Vzhľadom na právoplatné rozhodnutie súdu o námietkach žalobkyne voči úverovým zmluvám, ktoré boli podkladom aj pre výkon záložného práva a uskutočnenie dobrovoľnej dražby, ktorej platnosť sa posudzuje v tomto konaní a upustenie žalobkyne od týchto námietok sa súd prvej inštancie v zmysle pokynu odvolacieho súdu zaoberal len tým, či právny predchodca žalovaného 1/, na ktorého bola postúpená pohľadávka pôvodného veriteľa (banky), dodržal zákonný postup pri vyhlásení mimoriadnej splatnosti úverov a postúpení pohľadávky na žalovaného 1/. Z dôkazov predložených stranami sporu súd prvej inštancie zistil, že právny predchodca žalovaného 1/ F. G. H., D.. Bratislava (ďalej aj „veriteľ“ alebo „banka“) ako veriteľ uzavrel so žalobkyňou a spoludlžníkom E. B. dňa 30.06.2010 Zmluvu o poskytnutí úveru č. 151382, zároveň aj Zmluvu o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam evidovaným na LV č. XXX v katastrálnom území C. reg. č. 11382/Zal/1 a dodatok k nej dňom 20. júla 2010, ktorou bola zabezpečená návratnosť úveru poskytnutého vo výške 81 000,- €. Druhú zmluvu o úvere uzavreli veriteľ F. G. H., D.. Bratislava a spoludlžníci žalobkyňa a E. B. dňa 25.08.2011 pod č. 209372, ktorou bol spoludlžníkom poskytnutý úver vo výške 38 000,- €. K tejto úverovej zmluve bola uzavretá Zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam evidovaným na LV č. XXX katastrálne územie C. pod reg. č. 209372/Zal/1 toho istého dňa 25.08.2011 (ďalej aj „úverové zmluvy“ a „záložné zmluvy“). Dlžníci si neplnili povinnosti zo zmlúv o úvere. Pôvodný veriteľ vyzval u Zmluvy o úvere č. 151382 výzvou z 03.04.2017 žalobkyňu a spoludlžníka, jej manžela na bezodkladné zaplatenie dlžnej sumy s upozornením na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru. Výzva bola žalobkyňi doručená dňa 04.04.2017 a spoludlžníkovi 06.04.2017. Na úhradu dlžnej sumy zo Zmluvy o úvere č. 209372 vyzval pôvodný veriteľ žalobkyňu dňa 23.03.2016 a jej manžela spoludlžníka dňa 23.03.2016. Aj táto výzva obsahovala upozornenie na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru. V oboch zmluvách o úvere bola dohodnutá možnosť vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úverov pri neplnení si povinností dlžníkmi. Právo zosplatnenia úveru podľa § 565 OZ mohol veriteľ využiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky po výzve adresovanej dlžníkom podľa § 53 ods. 8 OZ (správne § 53 ods. 9 OZ – poznámka odvolacieho súdu) a upozornením na možnosť zosplatnenia úveru. Súd prvej inštancie uzavrel, že ak boli u oboch úverových zmlúv splatné mesačné splátky k 15. dňu v mesiaci, k platnému zosplatneniu oboch úverov oznámením o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru zo 17.06.2017 doručeného žalobkyňi a spoludlžníkovi dňa 21.06.2016 nedošlo. Pôvodný veriteľ preto nemohol postúpiť celú pohľadávku z úverových zmlúv na žalovaného 1/, mohol postúpiť len jej už splatnú časť v rozsahu nezaplatených splátok, ktoré boli v danom čase splatné.

1.1 K postúpeniu pohľadávok medzi F. G. H., D.. Bratislava a žalovaným 1/ malo dôjsť Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 21951000363 z 30.07.2019. K tomuto dňu boli splatné len nezaplatené splátky, nie celý zostatok úverov. Z časového kontextu úkonov podľa názoru súdu prvej inštancie vyplýva, že bola splnená jedna zo zákonných podmienok na postúpenie pohľadávky a to jej splatnosť v časti, nebolo však preukázané splnenie ďalšej zákonom vyžadovanej podmienky pre platné postúpenie pohľadávky podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách (ďalej aj „zákon o bankách“) a to výzva banky pred postúpením pohľadávky dlžníkom na úhradu dlžnej sumy „s tým, že žalobkyňa ako dlžník bola nepretržite dlhšie 90 kalendárnych dní v omeškaní so svojim plnením“. Banka postúpila pohľadávku voči žalovanej a jej manželovi na žalovaného 1/ v rozpore so zákonom § 92 ods. 8 zákona o bankách, preto je postúpenie pohľadávky neplatným právnym úkonom v zmysle § 39 OZ. Za výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách nemožno podľa názoru súdu prvej inštancie považovať listinu o zosplatnení úverov zo 17.06.2017, keď Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozhodnutiach sp. zn. 2Cdo/266/2020 a sp. zn. 4Cdo/75/2020 vyslovil názor, podľa ktorého ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách predpokladá „výlučnú a samostatnú písomnú výzvu banky“. Pre konštatovanie splnenia podmienok na postúpenie pohľadávky banky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách nepostačuje, ak bola veriteľom realizovaná výzva podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka či vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru.

1.2 Vzhľadom na to, že postúpenie pohľadávky z banky na žalovaného 1/ je neplatným právnym úkonom, žalovaný 1/ nebol oprávnený navrhnuť vykonanie dražby. Dražba bola realizovaná na návrh neoprávnenej osoby, už uvedená skutočnosť spôsobuje jej neplatnosť. Žalobkyňa dôvodne využila právo podľa § 21 ods. 2 zákona č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách, keď sa domáhala neplatnosti dražby z dôvodu porušenia ustanovení tohto zákona.

1.3 Okrem už citovaných zákonných ustanovení na posúdenie uplatneného nároku aplikoval súd prvej inštancie aj § 52 Občianskeho zákonníka, § 1, § 3, § 7 a § 21 ods. 4 zákona o dobrovoľných dražbách a na rozhodnutie o nároku v spore úspešnej žalobkyne § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok. Náhradu trov konania žalobkyni voči trom žalovaným priznal súd prvej inštancie vzhľadom na jej plný úspech v konaní.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podali odvolanie všetci traja žalovaní.

2.1 Žalovaní 1/ a 3/ v spoločnom odvolaní za použitia odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b) a h) Civilného sporového poriadku poukázali na podľa nich nezrozumiteľný bod 33. odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie, z ktorého vôbec nie je zrejmé, akým spôsobom a v akom časovom rozmedzí bol podľa názoru súdu prvej inštancie postupca oprávnený platne vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. V odôvodnení sa nenachádza žiadna konkretizácia ani posúdenie, prečo je zosplatnenie oboch úveroch neplatné. Súd prvej inštancie uviedol, že postupca nezosplatnil oba úvery včas do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky (do 15. dňa v mesiaci), avšak akého mesiaca a ako mal celý priebeh podmienok zosplatnenia v skutočnosti prebehnúť v rozhodnutí úplne absentuje. Rozhodnutie súdu prvej inštancie je absolútne nepreskúmateľné, v dôsledku čoho súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil žalovaným 1/ a 3/, aby uskutočňovali im patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, pretože odvolanie môžu žalovaní 1/ a 3/ formulovať výlučne v rovine predpokladov a subjektívnych úvah o tom, čo mal súd prvej inštancie na mysli. Žalovaní 1/ a 3/ sa len domnievajú, že podľa názoru súdu prvej inštancie pokiaľ veriteľ vyzval dlžníkov na zaplatenie dlžnej čiastky v zmysle § 53 ods. 9 OZ podaním z 18.03.2016 pri jednom úvere a pri druhom úvere podaním z 03.04.2017, tak veriteľ mohol uplatniť právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru v zmysle § 565 OZ len do 15. apríla 2016 pri prvom úvere a do 15. apríla 2017 pri druhom úvere, t. j. do splatnosti ďalšej splátky úveru, po splatnosti ktorej jeho právo v zmysle § 565 OZ natrvalo zaniká.

2.2 S týmto právnym názorom súdu prvej inštancie sa žalovaní 1/ a 3/ nestotožňujú. Z ustanovenia § 565 OZ nevyplýva, že veriteľ môže právo na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru podľa § 565 OZ realizovať len v rozmedzí jedného mesiaca. Podľa § 565 OZ môže podľa názoru žalovaných 1/ a 3/ veriteľ úver zosplatniť kedykoľvek, ak je dlžník so splnením ktorejkoľvek splátky v omeškaní dlhšie ako tri mesiace a tomuto omeškaniu predchádza upozornenie na úmysel veriteľa využiť právo na zosplatnenie úveru, ako to káže Občiansky zákonník v § 53 ods. 9. Záver súdu prvej inštancie k splneniu podmienok na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru podľa § 53 ods. 9 a § 565 OZ je ústavne neakceptovateľný z dôvodu, že pri účelovom nepreberaní zásielky zo strany dlžníka je právo veriteľa v zmysle § 565 OZ v praxi neaplikovateľné, keď adresát má k dispozícii 18 dňovú úložnú lehotu na prebratie zásielky a pokiaľ je povinnosťou veriteľa vyčkať na márne uplynutie 15 dňovej lehoty pred zosplatnením, tak súčet dní, ktoré je veriteľ povinný čakať, predstavuje viac než má kalendárny mesiac. Pri takomto výklade zákonov by veriteľ nemal možnosť využiť právo na zosplatnenie úveru a doručiť oznámenie o zosplatnení veriteľovi, keď jednostranný právny úkon je účinný až doručením druhej strane. Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení z 30. januára 2024 sp. zn. 1Cdo/123/2022 vyslovil názor, že právo veriteľa jednostranným právnym úkonom zosplatniť pohľadávku sa obnovuje pri každej ďalšej nezaplatennej splátke, ktorá sa dostane do omeškania viac ako tri mesiace. Dovolací súd v tomto rozhodnutí výslovne uviedol, že sa nestotožňuje s názorom prezentovaným dovolateľmi, že špecifikácia splátky, pre ktorú dochádza k zosplatneniu, by mala byť podmienkou platnosti predčasného zosplatnenia dlhu. Povinnosť uviesť v zosplatnení konkrétnu splátku, ktorá tento úkon vyvolala, zákon veriteľovi neukladá. Dovolací súd ďalej uviedol, že pokiaľ sa vykonaným dokazovaním nepreukáže opak, treba vychádzať z princípu racionálneho správania účastníkov zmluvných vzťahov, ktorí konajú v súlade so zákonom a teda vzhľadom na ustanovenie § 565 druhej vety OZ je potrebné predpokladať, že zosplatnenie bolo vyvolané tou splátkou, ktorá bola v čase zosplatnenia tri mesiace po splatnosti. Z ďalšieho rozhodnutia NS SR sp. zn. 7Cdo/268/2020 uverejneného v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 29/2023 vyplýva, že žiadosť o jednorázové vrátenie nezaplatennej dlžnej sumy môže veriteľ využiť až po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením zmeškanej splátky a uplynula lehota 15 dní na uplatnenie práva po upozornení dlžníka podľa § 53 ods. 9 OZ.

2.3 Pôvodný veriteľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úverov podaniami zo 17.06.2017. Toto svoje právo uplatnil v súlade s § 565 OZ pre nezaplatenie splátok splatných 15.03.2017, s ktorými bola žalobkyňa v čase zosplatnenia v omeškaní viac ako tri mesiace a pre nezaplatenie ktorých mohol veriteľ v súlade s § 565 OZ vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. Toto právo veriteľ uplatnil v súlade s § 53 ods. 9 OZ po upozornení spotrebiteľa na jeho možné uplatnenie v lehote nie kratšej ako 15 dní a po omeškaní

spotrebiteľa s platením splátok po dobu dlhšiu ako tri mesiace. Súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil pokiaľ uzavrel, že vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úverov boli neplatnými právnymi úkonmi.

2.4 Arbitrážnosť a nepreskúmateľnosť rozsudku súdu prvej inštancie vyplýva aj z bodu 36. odôvodnenia, v ktorom súd prvej inštancie nahradil vlastné právne posúdenie a výklad zákonných ustanovení odkazom na rozhodnutia NS SR sp. zn. 2Cdo/266/2020 z 31.03.2022 a sp. zn. 4Cdo/75/2020 z 02.10.2022 bez toho, aby v rozsudku reálne právne posúdil splnenie povinnosti veriteľa podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách. Súd prvej inštancie sa účelovo nevysporiadal s argumentáciou žalovaných 1/ a 3/ v podaní zo 07.12.2023, v ktorej poukázali na najnovšiu judikatúru najvyššieho súdu, ktorá nielenže jednoznačne odmietla závery súdu o potrebe výlučnej a samostatnej výzvy banky, ale navyše odkazovala aj na staršie rozhodnutie NS SR sp. zn. 7Cdo/191/2021, z ktorého vyplývajú totožné závery o podmienkach vyžadovaných § 92 ods. 8 zákona o bankách. Súd prvej inštancie svojvoľne nerešpektoval ustálenú judikatúru NS SR. Postupcomi žiaden zákon nezakazuje spísať do jednej listiny aj dva právne úkony, podania postupcu zo 17.06.2017 je možné považovať aj za výzvu banky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, keď obsahom podaní zo 17.06.2017 nebolo len oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, ale aj výzva postupcu, aby žalobkyňa uhradila konkrétnu dlžnú sumu. Písomná forma výzvy bola zachovaná, bola adresovaná klientovi banky, týkala sa peňažného záväzku klienta. Záver súdu prvej inštancie o tom, že podania zo 17.06.2017 nie sú kvalifikovanou výzvou banky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách je arbitrážny. Žalovaní 1/ a 3/ považujú za absolútny rozpor s právom na spravodlivý súdny proces, ak súd vedome, že zákon pre platnosť právneho úkonu nevyžaduje osobitnú a výlučnú formu výzvy, sám z vlastnej iniciatívy vyhľadáva dôvody jeho neplatnosti, ktoré navyše nevyplývajú zo žiadneho zákonného predpisu, iba zo subjektívneho názoru súdu prijatého pre ochranu jednej strany sporu, čo závažným spôsobom narúša základné princípy sporového konania, ako aj záruky demokratického a právneho štátu. Najvyšší súd SR aj v rozhodnutí sp. zn. 8Cdo/169/2023 pripustil, aby za výzvu na plnenie podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách bolo možné považovať aj oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru, avšak iba za súčasnej podmienky, že jeho obsahom je výzva dlžníkovi na zaplatenie. Takto vyslovené názory najvyššieho súdu prezentuje Krajský súd v Banskej Bystrici v rozhodnutiach napr. sp. zn. 15CoCsp/10/2024, sp. zn. 15CoCsp/13/2023, sp. zn. 11CoCsp/13/2022, ktoré sú súladné s názorom NS SR vyjadrenom v rozhodnutí sp. zn. 9Cdo/165/2022 z 27.09.2023.

2.5 Žalovaný 1/ je toho názoru, že v konaní preukázal splnenie podmienok pre platné postúpenie pohľadávky a ak súd prvej inštancie dospel k opaku a určil neplatnosť dobrovoľnej dražby, vec nesprávne právne posúdil. Žalovaní 1/ a 3/ navrhujú, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie a žalobu zamietol v celom rozsahu a žalovaným 1/ a 3/ priznal nárok na náhradu trov konania.

3. Obsahovo rovnako argumentuje proti rozsudku súdu prvej inštancie aj žalovaný 2/ podradujúc svoje námietky pod odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) Civilného sporového poriadku. Žalovaný 2/ vyslovil rovnaký názor, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úverov právnym predchodcom žalovaného 1/ bolo vykonané v súlade s § 565 OZ, keď podľa uznesenia NS SR sp. zn. 1Cdo/123/2022 sa právo veriteľa na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru obnovuje vždy pri omeškaní ďalšej splátky a podľa rozhodnutia NS SR sp. zn. 9Cdo/165/2022 možno za výzvu podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách považovať aj oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru zo 17.06.2017, obsahom ktorého je výzva dlžníkovi na zaplatenie pohľadávky s presne určenou sumou. Žalovaný 2/ navrhol zmeniť rozhodnutie súdu prvej inštancie a žalobu zamietnuť, žalovanému 2/ priznať náhradu trov konania.

4. Podľa názoru žalobkyne súd prvej inštancie správne posúdil uplatnený nárok, keď žalobe vyhovel a s popretím tvrdení žalovaných 1/ a 3/ v ich spoločnom odvolaní navrhla odvolaciemu súdu potvrdiť rozsudok súdu prvej inštancie a priznať jej náhradu trov odvolacieho konania.

5. Krajský súd v Banskej Bystrici funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní žalovaných 1/ až 3/ podľa § 34 ods. 1 C. s. p. vec prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania z dôvodu, že skutkový stav zistil súd prvej inštancie správne, dôkazy ním vykonané nebolo potrebné doplniť ani zopakovať a podmienky pre nariadenie odvolacieho pojednávania určené v § 385 ods. 1 C. s. p. splnené neboli. Vec prejednal odvolací súd v celom rozsahu v súlade s odvolaním žalovaných 1/ až 3/ a § 379 C. s. p., prieskum správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie a jemu predchádzajúceho postupu uskutočnil v súlade s § 380 ods. 1 C. s. p. vzhľadom na žalovanými uplatnené dôvody odvolania (vady procesných podmienok, na ktoré by musel prihliadnuť ex offio podľa § 380 ods. 2 C. s. p. nezistil). Rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa § 388 C. s. p. odvolací súd zmenil pre nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie.

6. Žalobkyňa (záložca) žalobou doručenou Okresnému súdu Žiar nad Hronom dňa 07.01.2022 spolu s prílohami tvoriacimi súdny spis od č. I. 14 až po č. I. 90 sa domáhala určenia neplatnosti dobrovoľnej dražby uskutočnenej žalovaným 2/ na návrh žalovaného 1/, na ktorej bol udelený príklep k draženým nehnuteľnostiam vydražiteľovi žalovanému 3/. Žalovaný 3/ je na LV č. XXX pre katastrálne územie C., okres H. I. vedený ako výlučný vlastník nehnuteľností na základe dobrovoľnej dražby zo 04.11.2021, priebeh ktorej bol osvedčený notárskou zápisnicou Nz 37602/2021. Notársku zápisnicu spísanú notárom JUDr. Tomášom Trelom sp. zn. Nz 37602/2021 pripojila k žalobe žalobkyňa. V nej sa za dátum uskutočnenia dražby označuje deň 05.11.2021. Dražené boli nehnuteľnosti vo výlučnom vlastníctve žalobkyne evidované na LV č. XXX katastrálne územie C., ktorých cena bola určená znaleckým posudkom na 160 000,- €. Nehnuteľnosti boli vydražené za 144 000,- €. Podľa zápisnice o priebehu dražby počas konania dražby nikto nevzniesol námietky proti nej v jej priebehu.

7. Za dôvody neplatnosti dražby žalobkyňa v žalobe označila spornosť výšky a splatnosti pohľadávky navrhovateľa dražby, nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalovaného 1/ navrhnuť vykonanie dražby z dôvodu, že jej nebolo oznámené postúpenie pohľadávky z veriteľa F. G. H., D.. Bratislava na žalovaného 1/, nehnuteľnosti boli podľa jej názoru vylúčené z dražby z dôvodu, že predstavovali jej obydlie. Tvrdila, že pred dražobníkom vzniesla námietku premlčania záložného práva, že dražba trpí formálnymi aj procesnými vadami a bola vykonaná v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky v rozpore s Občianskym zákonníkom a so zákonom o dobrovoľných dražbách bez toho, aby tieto formálne, procesné a zákonné vady konkretizovala.

8. O tejto žalobe rozhodol súd prvej inštancie prvýkrát rozsudkom z 13. júla 2022, ktorý bol uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co/102/2022 z 20. septembra 2023 zrušený a vec vrátená súdu prvej inštancie na ďalšie konanie z dôvodu, že rozhodnutie vydal súd prvej inštancie na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu a nevyporiadal sa vo svojom rozhodnutí so všetkými pre vec rozhodujúcimi skutočnosťami a námietkami žalobkyne. Po vrátení veci na ďalšie konanie boli súdom prvej inštancie zistené nové skutočnosti neznáme ani odvolaciemu súdu ku dňu rozhodnutia pod sp. zn. 17Co/102/2022 a podľa vyjadrenia splnomocneného zástupcu žalobcu na pojednávaní dňa 24.01.2024 ani on nebol informovaný o konaní vedenom na Okresnom súde Žiar nad Hronom pod sp. zn. 19Csp/185/2017, v ktorom boli posúdené obe úverové zmluvy z hľadiska ich platnosti a existencie neprijateľných zmluvných podmienok. Vzhľadom na výsledok právoplatného konania sp. zn. 19Csp/185/2017 Okresného súdu Žiar nad Hronom žalobkyňa v tomto konaní o určenie neplatnosti dražby upustila od námietok voči obsahu úverových zmlúv, zotrvala len na námietke, že úkon zosplatnenia úverov zo strany banky bol neplatný. Žalobkyňa upustila aj od námietok voči procesu uskutočnenia dražby (ktoré nikdy konkretizované neboli), nežiadala vykonať dokazovanie spisom o dražbe, pôvodne vznesenej námietke premlčania záložného práva na pojednávaní dňa 24.01.2024 nebola zo strany žalobkyne venovaná žiadna pozornosť, i keď ju zástupca žalovaných 1/ a 3/ označil za nedôvodnú. Na základe zmeneného skutkového stavu a postoja strán sporu bolo postačujúce, aby sa súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí z 20. marca 2024 vporiadal s tvrdeným nedostatkom aktívnej vecnej legitímácie žalovaného 1/ navrhnuť vykonanie dražby odvíjajúcej sa od platnosti úkonu zosplatnenia úverov a platnosti zmluvy o postúpení pohľadávky uzavretej medzi pôvodným veriteľom a žalovaným 1/. Bolo potrebné ustáliť, či k výkonu záložného práva pristúpil oprávnený subjekt pred uplynutím premlčacej doby.

9. Podľa § 383 C. s. p. odvolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie okrem prípadov, ak dokazovanie zopakuje alebo doplní.

10. Súd prvej inštancie zistil tento skutkový stav: právny predchodca žalovaného 1/ F. G. H., D.. Bratislava ako veriteľ zmluvou o úvere zo dňa 30.06.2010 č. 151382 poskytol žalobkyňi a E. B. ako spoludlžníkovi úver vo výške 81 000,- €, ktorý mali spoludlžníci splácať v mesačných splátkach splatných vždy k 15. dňu v mesiaci. Dlžníci sa dostali do omeškania so splácaním úveru. Výzvou zo dňa 03.04.2017, doručenou žalobkyňi 04.04.2017 a spoludlžníkovi 06.04.2017 vyzval veriteľ podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom do 31.10.2024) dlžníkov na úhradu omeškaných splátok vyčíslených ku dňu 02.04.2017 na 2 126,83 €, vrátane príslušenstva s upozornením, že v opačnom prípade bude úver vyhlásený za splatný a dlžníci budú povinní uhradiť celý poskytnutý úver s príslušenstvom vo výške 75 606,02 €, t. j. istinu, úrok z úveru, úrok z omeškania a poplatky. Druhou zmluvou o úvere zo dňa 25.08.2011 pod č. 209372 bol žalobkyňi a spoludlžníkovi E. B. poskytnutý ďalší úver vo výške

38 000,- € s dohodnutými mesačnými splátkami úveru k 15. dňu v mesiaci, u ktorého konštatoval pôvodný veriteľ omeškanie splátok už výzvou podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom do 31.10.2024) z 18.03.2016, doručenu žalobkyni 23.03.2016 a spoludlžníkovi v rovnaký deň, obsahom ktorej bola výzva na úhradu omeškaných splátok v sume 963,89 € určených ku dňu 17.03.2016 s upozornením, že ak nedôjde k úhrade omeškaných splátok, úver bude vyhlásený za splatný a spoludlžníci budú povinní uhradiť celý poskytnutý úver s príslušenstvom 35 779,92 €, t. j. istinu, úrok z úveru, úrok z omeškania a poplatky. Pri oboch úverových zmluvách boli zároveň uzavreté aj záložné zmluvy, ktorými žalobkyňa ako záložca a vlastníka nehnuteľností evidovaných na LV č. XXX katastrálne územie C. dala záložnému veriteľovi F. G. H., D.. Bratislava do zálohu označené nehnuteľnosti na zabezpečenie pohľadávky záložného veriteľa. Záložné právo na základe dvoch záložných zmlúv bolo v časti „C“ – Tarchy LV č. XXX katastrálne územie C. zapísané do katastra nehnuteľností. V záložných zmluvách vyjadřila žalobkyňa súhlas s dražbou nehnuteľností podľa zákona č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách (ďalej aj „zákon o dobrovoľných dražbách“ alebo „zákon č. 527/2002 Z. z.“). Dlžníci napriek výzvam banky dlžné splátky neuhradili. V zmluvách o úvere bolo dojednané právo veriteľa požadovať okamžité splatenie istiny úveru a príslušenstva, ak dlžník poruší svoje povinnosti dohodnuté zmluvou. K vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru pristúpil veriteľ u oboch úverových zmlúv dňa 17.06.2017, kedy písomne oznámil spoludlžníkom, že úvery poskytnuté zmluvami č. 151382 a č. 209372 vyhlásil za splatné a vyzval žalobkyňu aj spoludlžníka, aby celý dlh zo zmluvy o úvere č. 151382 vo výške 75 028,35 €, vrátane príslušenstva a prípadných poplatkov a vo výške 34 534,29 €, vrátane príslušenstva a prípadných poplatkov zo zmluvy o úvere č. 209372 uhradili bezodkladne. Oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru poskytnutého zmluvou č. 151382 zo 17.06.2017 bolo doručené žalobkyni 21.06.2017, spoludlžníkovi E. B. tiež 21.06.2017. Oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru poskytnutého spoludlžníkom zmluvou č. 209372 bolo doručené žalobkyni 21.06.2017 a spoludlžníkovi E. B. tiež 21.06.2017. F. G. H., D.. Bratislava postúpila pohľadávku voči žalobkyni a spoludlžníkovi E. B. zo zmluvy o úvere č. 151382, aj zo zmluvy o úvere č. 209372 zmluvou o postúpení pohľadávky z 30.07.2019 na žalovaného 1/. Oznámenie o postúpení pohľadávky odosiela pôvodný veriteľ (postupca) žalobkyni a E. B. 08.08.2019.

10.1 Žalobkyňa spolu s E. B. podali dňa 20.11.2017 voči F. G. H., D.. Bratislava a Dražobnej spoločnosti, a. s., so sídlom Bratislava žalobu o určenie neplatnosti úverových zmlúv uzavretých s F. G. H., D.. Bratislava pod č. 151382 a pod č. 209372, o určenie, že tieto úvery sú bezúročné a bez poplatkov, žiadali tiež určiť, že možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti úverov je neprijateľná zmluvná podmienka v spotrebiteľskej zmluve, domáhali sa určenia, že právne úkony veriteľa smerujúce k výkonu záložného práva sú neplatné, za neplatné žiadali určiť aj právne úkony smerujúce k realizácii dobrovoľnej dražby uskutočnené dražobníkom, domáhali sa uloženia povinnosti veriteľovi vymazať žalobcov zo zoznamu dlžníkov a odstrániť negatívny rating a zaplata finančného zadostučinenia vo výške 1 500,- €. Pre späťvzatie žaloby bolo konanie voči žalovanému 2/ Dražobnej spoločnosti, a. s. Bratislava čiastočne zastavené a vo zvyšku bola žaloba žalobcov zamietnutá. Konanie bolo vedené na Okresnom súde Žiar nad Hronom pod sp. zn. 19Csp/185/2017. V rozsudku zo 6. decembra 2018 súd prvej inštancie posúdil zmluvy o úvere ako spotrebiteľské zmluvy uzavreté podľa § 497 Obchodného zákonníka vzhľadom na účel určenia a spôsob zabezpečenia vylúčené z pôsobnosti zákona č. 129/2010 Z. z., v ktorých nezhliadol žiadnu neprijateľnú zmluvnú podmienku, vyjadřil sa aj k výške dlžných súm. Vyslovil záver, že veriteľovi vznikol nárok nielen na vrátenie istiny úveru, ale aj na úroky z úveru, úroky z omeškania a poplatky. Okresný súd konštatoval, že v zmluvách bolo dohodnuté právo veriteľa vyvolať mimoriadnu splatnosť úverov, ktoré veriteľ aj využil, ale k platnosti úkonu mimoriadneho zosplatnenia úverov sa v tomto konaní súd prvej inštancie nevyjadřoval. Na odvolanie žalobcov A. B. a E. B. Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom sp. zn. 13Co/140/2019 z 24. júna 2020 potvrdil rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom vo výroku, ktorým bola žaloba žalobcov vo zvyšnej časti zamietnutá; odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že úverové zmluvy uzatvárali žalobcovia ako spotrebiteľia, ktoré však nepodliehali zákonu č. 129/2010 Z. z., ale ustanoveniam Obchodného zákonníka o úverových zmluvách. K úkonu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úverov krajský súd uviedol len to, že žalobcovia úvery riadne a včas nesplácali, pre uplatnenie práva veriteľa vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úverov podľa § 565 a § 53 ods. 8 OZ v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmlúv o úvere musia byť splnené všetky kumulatívne zákonné podmienky a to 1. existencia dohody medzi účastníkmi zmluvy o tom, že pri nesplnení niektorej splátky nastane splatnosť celej pohľadávky, 2. omeškanie žalobcov 1/ a 2/ (dlžníkov) so splátkou, 3. upozornenie spotrebiteľa na uplatnenie práva veriteľa v zákonom stanovenej lehote, ktorá nesmie byť kratšia ako 15 dní na uplatnenie práva s tým, že lehota 15 dní začína plynúť nasledujúci deň po tom, čo dodávateľovi vzniklo právo podľa § 565 OZ, t. j. po uplynutí troch mesiacov od omeškania so

zaplatením splátky, 4. veriteľ požiadal o zaplataenie celej pohľadávky najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej pohľadávky, avšak bez záveru o platnosti či neplatnosti úkonu zosplatnenia.

10.2 Z takto zisteného skutkového stavu vychádzal aj odvolací súd vo svojom rozhodnutí.

11. Podľa § 21 ods. 2 zákona č. 527/2002 Z. z. v znení účinnom do 30.06.2023 v prípade, ak sa spochybňuje platnosť záložnej zmluvy alebo boli porušené ustanovenia tohto zákona, môže osoba, ktorá tvrdí, že tým bola dotknutá na svojich právach, požiadať súd, aby určil neplatnosť dražby. Právo domáhať sa určenia neplatnosti dražby zaniká, ak sa neuplatní do troch mesiacov odo dňa príklepu okrem prípadu, ak dôvody neplatnosti dražby súvisia so spáchaním trestného činu a zároveň ide o dražbu domu alebo bytu, v ktorom má predchádzajúci vlastník predmetu dražby v čase príklepu hlásený trvalý pobyt podľa osobitného predpisu; v tomto prípade je možné domáhať sa neplatnosti dražby aj po uplynutí tejto lehoty. V prípade spoločnej dražby bude neplatná len tá časť dražby, ktorej sa takýto rozsudok týka (§ 23). Účastníkom súdneho konania o neplatnosť dražby podľa ods. 4 tohto zákonného ustanovenia sú navrhovateľ dražby, dražobník, vydražiteľ, predchádzajúci vlastník a dotknutá osoba podľa ods. 2.

12. Žaloba o určenie neplatnosti dražby bola podaná A. B. ako predchádzajúcim vlastníkom dražených nehnuteľností, žalovaný 1/ je navrhovateľom dražby, žalovaný 2/ dražobník, žalovaný 3/ vydražiteľ. Odvolací súd konštatuje, že žaloba o neplatnosť dražby bola podaná v lehote podľa § 21 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražbách a okruh strán sporu bol určený v súlade so zákonom. Už v uznesení sp. zn. 17Co/102/2022 vyslovil odvolací súd názor, že ak žalobkyňa vzniesla námietku premlčania záložného práva, zároveň tým spochybňuje platnosť záložnej zmluvy ku dňu začatia výkonu záložného práva. Súd prvej inštancie vzhľadom na záver o neplatnosti úkonu zosplatnenia úverov a neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky z banky na žalovaného 1/ nezaujal žiadne stanovisko k otázke prípadného premlčania záložného práva. Odvolací súd podľa § 387 ods. 3 C. s. p. namiesto súdu prvej inštancie uvádza, že k premlčaniu záložného práva nedošlo.

13. Zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti č. 151382/Zal/1 v znení jej dodatku z 20.07.2010 a č. 209372/Zal/1 boli uzatvorené v deň ako úverové zmluvy, návratnosť ktorých zabezpečovali. Predčasná splatnosť úverov poskytnutých F. G. H., D.. Bratislava pod č. 151382 a pod č. 209372 bola vyhlásená 17.06.2017. Až odo dňa nasledujúceho, 18.06.2017 mohol záložný veriteľ pristúpiť k realizácii záložného práva. Záložné právo podlieha premlčaniu podľa § 100 ods. 2 Občianskeho zákonníka v trojročnej premlčacej dobe ustanovenej v § 101 OZ. K výkonu záložného práva podľa § 151j ods. 1 Občianskeho zákonníka pristúpil už pôvodný veriteľ a listom zo 16.10.2017 podľa § 151l Občianskeho zákonníka oznámil žalobkyni ako záložcovi aj dlžníkovi začatie výkonu záložného práva k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXX katastrálne územie C.. Oznámenie o začatí výkonu záložného práva podľa predložených doručení bolo doručené žalobkyni ako záložcovi 18.10.2017 a dlžníkovi E. B. 27.10.2017. Okresnému úradu Banská Štiavnica, katastrálny odbor oznámil začatie výkonu záložného práva veriteľ dňom 18.10.2017 (listiny na č. l. 156 až 159 spisu). Doručenie oznámenia o výkone záložného práva bankou záložkyni a dlžníkovi je konštatované aj v rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 19Csp/185/2017 a práve začatie výkonu záložného práva bolo podnetom na podanie žaloby dlžníkmi voči veriteľovi a dražobníkovi Dražobnej spoločnosti, a. s., so sídlom Bratislava pod sp. zn. 19Csp/185/2017. V rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 19Csp/185/2017-185 je uvedené, že na návrh žalobcov podaný po začatí konania vo veci samej nariadil uznesením z 20.12.2017 neodkladné opatrenie, ktorým uložil žalovanému 1/ banke povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva zriadeného v jeho prospech na nehnuteľnostiach zapísaných na LV č. XXX katastrálne územie C., ktoré bolo zrušené až rozhodnutím o veci samej dňa 06.12.2018 z dôvodu neúspechu žalobcov vo veci samej. Od splatnosti pohľadávok z úverových zmlúv 17.06.2017 do dňa začatia výkonu záložného práva pôvodným veriteľom 16.10.2017 ubehli štyri mesiace. Po dvoch mesiacoch od začatia výkonu záložného práva bankou dňa 20.12.2017 zakázal súd pokračovať vo výkone záložného práva, tento zákaz trval minimálne do 06.12.2018 (presný dátum zániku neodkladného opatrenia o povinnosti záložného veriteľa zdržať sa výkonu záložného práva nedokáže odvolací súd posúdiť z dôvodu, že v tejto časti nadobudol rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 19Csp/185/2017-185 právoplatnosť, avšak dátum právoplatnosti na kópii rozhodnutia na č. l. 390 spisu vyznačená nie je). Žalovaný 1/ ako postupník oznámil Okresnému úradu Banská Štiavnica, katastrálny odbor začatie výkonu záložného práva 25.03.2021. Od decembra 2018 do 25. marca 2021 ubehli dva roky a tri mesiace. Ak sa k tomu pripočíta doba odo dňa splatnosti úverových pohľadávok 17.06.2017 do začatia výkonu záložného práva bankou 16.10.2017 v rozsahu štyroch mesiacov, z trojročnej premlčacej doby ubehli dva roky a sedem

mesiacov. Námiетка premlčania záložného práva vznesená pred dražobníkom žalovaným 2/ v podaní žalobkyne z 01.11.2021 nebola dôvodná.

14. I keď boli zmluvy o úvere uzatvorené podľa ustanovení Obchodného zákonníka, vzhľadom na postavenie dlžníkov ako spotrebiteľov je potrebné podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka o premlčaní. Aplikácia ustanovení Občianskeho zákonníka o premlčaní na premlčanie záložného práva je konštatovaná aj v rozhodnutí NS SR z 27.02.2023 sp. zn. 4Cdo/41/2021. Najvyšší súd v tomto rozhodnutí vyslovil záver, že premlčanie záložného práva sa riadi Občianskym zákonníkom aj v prípade, ak ním bola zabezpečená pohľadávka spravujúca sa Obchodným zákonníkom; zhodné závery plynú z nálezů Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 250/2011 z 08.12.2011.

15. V konaní o určenie neplatnosti dražby vznesená námiетка premlčania záložného práva nemá vplyv na ne/platnosť dražby. Námiетка premlčania vznesená prvýkrát až v rámci konania o určenie neplatnosti dražby nemôže samostatne obstáť ako dôvod neplatnosti dražby. Žalobkyňa námietku premlčania záložného práva vznesla už pred dražobníkom, jej dôvodnosť posudzoval odvolací súd pre záver, či jej (ne)dôvodnosť posúdil dražobník správne a či uskutočneniu dražby nebránila žalobkyňou vznesená námiетка premlčania. Dospel k rovnakému záveru ako dražobník, že námiетка premlčania nebola dôvodne vznesená a nebránila výkonu záložného práva.

16. Podľa uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. novembra 2023 sp. zn. 9Cdo/187/2022 (R 16/2024), ak má súd poskytnúť záložcovi ako spotrebiteľovi účinnú ochranu pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami, nie je to možné bez toho, aby dôsledne preskúmal základný úverový vzťah zabezpečenie záložným právom. Vzhľadom na akcesorický charakter záložného práva sú súdy povinné ex offo preskúmať aj zmluvu o úvere.

17. V tomto konaní o určenie neplatnosti dražby už nebolo potrebné opätovne preskúmať zmluvu o úvere, keď vecný prieskum uskutočnil Okresný súd Žiar nad Hronom v konaní sp. zn. 19Csp/185/2017, závermi ktorého je v zmysle § 230 C. s. p. viazaný.

18. Možnosť postúpenia pohľadávky z veriteľa na inú osobu aj bez súhlasu dlžníka písomnou zmluvou vyplýva z § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka s precizovaním v ods. 2, že s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené. Žalobkyňa nepovažovala postúpenie pohľadávky medzi bankou a žalovaným 1/ za platné z dôvodu, že jej postúpenie pohľadávky oznámené nebolo. I keď podľa § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka je postupca povinný bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi postúpenie pohľadávky, nie je platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky závislá od splnenia tejto povinnosti, ako sa dôvodne bránil žalovaný 1/ vo vyjadrení k žalobe. Na č. I. 133 a nasledujúce sú založené listiny preukazujúce, že banka adresovala žalobkyňu aj spoludlžníkovi E. B. oznámenie o postúpení pohľadávky z úverovej zmluvy č. 151382, aj úverovej zmluvy č. 209372. Doručenie týchto písomností nie je preukázané doručenkou, žalovaný 1/ predložil súdu prvej inštancie len podací hárok preukazujúci odoslanie oznámení o postúpení pohľadávok z oboch úverov dlžníkovi E. B.. Ak nesplnenie povinností oznámiť dlžníkovi postúpenie pohľadávky nemá vplyv na platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky, nebolo potrebné dokazovať, či táto listina bola odoslaná aj do sféry žalobkyne, či sa mala možnosť s ňou oboznámiť. Práva a povinnosti zo záložných zmlúv neboli zo záložného veriteľa na žalovaného 1/ postupované samostatne, prešli na žalovaného 1/ spolu s prechodom pohľadávky v zmysle § 524 ods. 2 OZ. Platnosť postúpenia pohľadávky, keďže išlo o pohľadávku banky postupovanú na nebankový subjekt, bolo potrebné tak, ako to učinil súd prvej inštancie, skúmať podľa osobitného zákona o bankách, ktorý pre postúpenie bankovej pohľadávky vyžaduje splnenie osobitných zákonných náležitostí.

19. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách v znení účinnom do 31.07.2019, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky

uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

20. Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozsudku sp. zn. 1Cdo/147/2017 z 24.04.2018 judikoval, že ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách neupravuje len ochranu bankového tajomstva, ale tiež práv klienta v súvislosti s postúpením pohľadávky. Postúpenie pohľadávky banky, ku ktorému došlo v rozpore s týmto ustanovením, je neplatný právny úkon. Pre platné postúpenie pohľadávky z banky na iný subjekt musia byť podľa dôvodov tohto rozhodnutia splnené podmienky: preukázateľné zaslanie písomnej výzvy banky dlžníkovi (v omeškaní) a následné dlžníkovo nepretržité omeškanie dlhšie ako 90 dní. Toto sú špeciálne podmienky, ktoré musia byť splnené v prípade postúpenia čo i len časti pohľadávky banky na tretiu osobu, nakoľko zákon o bankách je špeciálnym predpisom vo vzťahu k Občianskemu zákonníku.

21. Je možné súhlasiť s názorom žalovaných 1/ a 3/, že rozhodnutie súdu prvej inštancie v bode 33. odôvodnenia nie je zrozumiteľne odôvodnené a nepreskúmateľnosť rozhodnutia bez právnej úpravy v § 390 Civilného sporového poriadku by viedlo automaticky k zrušeniu rozhodnutia súdu prvej inštancie a vrátenia veci na ďalšie konanie. Keď ale podľa § 390 C. s. p. musí odvolací súd sám rozhodnúť vo veci, ak rozhodnutie súdu prvej inštancie bolo už raz odvolacím súdom zrušené, vec bola vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie a odvolací súd koná a rozhoduje o odvolaní proti novému rozhodnutiu súdu prvej inštancie, opäť namiesto súdu prvej inštancie zaujme odvolací súd v súlade s § 387 ods. 3 C. s. p. k splneniu podmienok na zosplatnenie úveru podľa § 53 ods. 9 a § 565 OZ.

22. U zmluvy č. 209372 vyzval pôvodný veriteľ žalobkyňu a spoludlžníka na úhradu dlžných splátok dňa 18. marca 2016. Výzva na úhradu omeškaných splátok pri zmluve č. 151382 bola adresovaná obom dlžníkom 3. apríla 2017. Znenie § 53 ods. 9 ku dňu uskutočnenia oboch týchto výziev bolo rovnaké.

22.1 Podľa § 53 ods. 9 OZ (v znení účinnom do 31.10.2024), ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 OZ najneskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

23. K výkladu ustanovení § 53 ods. 9 (v znení účinnom do 31.10.2024) a § 565 OZ zaujal Najvyšší súd Slovenskej republiky názor vo viacerých rozhodnutiach. Konštantne je judikované, že ustanovenie § 565 OZ umožňuje veriteľovi pri splnení zákonom stanovených predpokladov žiadať zaplatenie celej pohľadávky naraz iba vtedy, ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené, t. j. ak došlo k uzavretiu dohody zmluvných strán o tom, že veriteľ môže žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky. Pre splatnosť pohľadávky v dôsledku straty výhody splátok nie je významné, kedy veriteľ mohol dlžníka z dôvodu jeho omeškania so splátkami o zaplatenie celej pohľadávky (alebo jej zostatku) najskôr požiadať, ale či a kedy sa rozhodol svoje oprávnenie využiť a o zaplatenie celej pohľadávky skutočne požiadal. Okrem omeškania so splnením zročnej splátky a jednostranného adresovaného právneho úkonu veriteľa, ktorým žiada o zaplatenie celej pohľadávky, musí v prípade spotrebiteľských zmlúv byť splnená aj ďalšia podmienka, že právo podľa § 565 OZ môže veriteľ využiť najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva podľa § 53 ods. 9 OZ (napr. uznesenie NS SR z 30. októbra 2024 sp. zn. 9Cdo/46/2023). K časovej následnosti plynutia lehôt uvedených v § 53 ods. 9 OZ (trojmesačné omeškanie so zaplatením splátky, 15 dňová lehota na upozornenie o využití práva podľa § 565 OZ) je najvyšším súdom prijatý názor, že zákonodarca v § 53 ods. 9 OZ výslovne neupravuje, či môžu tieto lehoty plynúť súbežne alebo či uvedená minimálne 15 dňová lehota môže začať plynúť až po uplynutí trojmesačnej doby. Aby boli splnené podmienky na zosplatnenie spotrebiteľského úveru podľa § 565 OZ, 15 dňová lehota na upozornenie spotrebiteľa by mala byť realizovaná ešte pred uplynutím troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky vychádzajúc z charakteru upozornenia na možnosť zosplatnenia ako vytvorenia príležitosti pre dlžníka ho ešte odvrátiť, navyše pokiaľ uplatneniu tohto práva nebráni, ak spotrebiteľ zaplatí niektorú zo

skorších splátok (napr. uznesenie sp. zn. 7Cdo/268/2020 – R 29/2023, uznesenie z 28.11.2024 sp. zn. 5Cdo/48/2023, uznesenie z 28.08.2024 sp. zn. 9Cdo/87/2023). K časovej limitácii uplatnenia práva veriteľa podľa § 565 OZ sa vyjadril Najvyšší súd Slovenskej republiky aj v uznesení z 25. septembra 2024 sp. zn. 6Cdo/15/2023 (prešlo testom ústavnosti pod sp. zn. I. ÚS 124/2025), ktorým bolo odmietnuté dovolanie žalobkyne EOS KSI Slovensko, s. r. o. vytykajúce odvolaciemu Krajskému súdu v Banskej Bystrici vo veci sp. zn. 43CoCsp/15/2022 právny záver o neplatnom zosplatnení bankovej pohľadávky. Odvolací súd vo svojom rozhodnutí s poukazom na konkrétne dátumy splatnosti splátok, omeškania dlžníka a úkonov veriteľa vysvetlil, kedy sú splnené podmienky zosplatnenia úveru poskytnutého spotrebiteľovi v zmysle § 565 OZ. Senát 17Co prejednávajúci odvolanie žalovaných v tejto veci sa stotožňuje s názorom Krajského súdu v Banskej Bystrici vyjadrenom v rozsudku sp. zn. 43CoCsp/15/2022, že zákon neupravuje povinnosť veriteľa vo výzve na zaplatenie dlžných splátok určiť, s ktorou splátkou je dlžník v omeškaní a pre neuhradenie ktorej mieni uplatniť právo na zosplatnenie, avšak pri posudzovaní, či boli splnené predpoklady zosplatnenia úveru podľa § 53 ods. 9 s použitím § 565 OZ je nevyhnutné na základe zisteného skutkového stavu zistiť a určiť, či uvedené časové limity najskoršieho možného zosplatnenia a zároveň najneskoršieho možného uplatnenia práva na zosplatnenie boli splnené. Splnenie uvedených časových limitov realizácie zosplatnenia úveru je možné zistiť výhradne vo vzťahu ku konkrétnej omeškanej splátke podľa konkrétnych okolností každého prípadu. Je preto nevyhnuté zistiť, ku ktorému dátumu, s ktorou splátkou bol dlžník v omeškaní, či obdobie troch mesiacov omeškania s konkrétnou splátkou uplynulo, či pred uplynutím trojmesačnej lehoty bol spotrebiteľ v lehote nie kratšej ako 15 dní upozornený na úmysel veriteľa zosplatniť úver a či úkon zosplatnenia bol vykonaný v čase po uplynutí troch mesiacov od splatnosti omeškanej splátky, ale najneskôr do splatnosti najbližšej splátky, ktorá nasleduje po uplynutí troch mesiacov od tej splátky, pre ktorú sa rozhodol úver zosplatniť.

23.1 Odvolatelia poukazujú na rozhodnutie NS SR sp. zn. 1Cdo/123/2022 z 30.01.2024, v ktorom bol vyslovený názor, že právo veriteľa na zosplatnenie úveru podľa § 565 OZ sa obnovuje pri každej ďalšej nezaplatennej splátke, ktorá sa dostane do omeškania viac ako tri mesiace, s čím senát prejednávajúci túto vec súhlasí, keď nie je povinnosťou veriteľa pri prvom omeškaní so splácaním úveru pristúpiť k zosplatneniu úveru a je na jeho vôli, kedy sa rozhodne toto právo využiť.

23.2 Aplikujúc vyššie uvedené závery na túto konkrétnu prejednanú vec odvolacím súdom po vyhlásení žalovaných 1/ a 3/, že zosplatnenie úverov vyvolalo neuhradenie splátok splatných 15.03.2017, je potrebné úkon zosplatnenia zo 17.06.2017 považovať za platný, keď so splátkou splatnou 15.03.2017 boli dlžníci v omeškaní po dobu troch mesiacov u oboch úverov, posledný deň trojmesačnej lehoty pripadol na 15.06.2017. Najbližšia splátka nasledujúca po trojmesačnom omeškaní bola splátka splatná 15.07.2017. Úkon zosplatnenia 17.06.2017 bol uskutočnený v zákonom časovom limite. V konaní pred súdom prvej inštancie bolo preukázané, že oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti oboch úverov bolo doručené žalobkyni aj spoludlžníkovi dňa 21.06.2017. Bez právneho významu pri tomto výklade ustanovenia § 53 ods. 9 a § 565 OZ vzhľadom na judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky je dátum výziev podľa § 53 ods. 9 OZ (u úverovej zmluvy č. 209372 dátum 18.03.2016 a u úverovej zmluvy č. 151382 dátum 03.04.2017), keď dátum výzvy na úhradu omeškaných splátok a upozornenia na možnosť zosplatnenia pri využití práva § 565 OZ zohráva úlohu len v tom zmysle, že toto upozornenie musí predchádzať úkonu zosplatnenia a musí od doručenia tejto výzvy do konca trojmesačnej lehoty omeškania so splnením splátok a úkonu veriteľa podľa § 565 OZ uplynúť 15 dní.

23.3 Súd prvej inštancie v bode 33. odôvodnenia nevysvetlil, ako dospel k názoru, že nedošlo k platnému zosplatneniu úverov. Dôvodne žalovaní 1/ a 3/ vytýkali prvoinštančnému súdu porušenie práva na spravodlivý proces nepreskúmateľným rozhodnutím. Odvolací súd konštatuje, že pôvodný veriteľ zosplatnil oba úvery v súlade s § 565 OZ.

24. Z ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách vyplýva, že predmetom postúpenia bankovej pohľadávky môže byť len splatná pohľadávka. Okrem tejto podmienky musia byť v zmysle rozhodnutia NS SR sp. zn. 1Cdo/147/2017 (R 60/2018) splnené aj ďalšie dve, že banka musí písomne vyzvať svojho klienta, aby dlh zaplatil a aby dlžník bol napriek tejto písomnej výzve v omeškaní viac ako 90 kalendárnych dní čo i len s časťou dlhu. Až potom môže pristúpiť banka k postúpeniu pohľadávky na iný subjekt.

25. Súd prvej inštancie nepovažoval za splnené ani špeciálne podmienky vymedzené v § 92 ods. 8 zákona o bankách na postúpenie pohľadávky podľa bodu 36. odôvodnenia, v ktorom poukazuje na rozhodnutia NS SR sp. zn. 2Cdo/266/2020 a sp. zn. 4Cdo/75/2020 z dôvodu neexistencie „výlučnej

a samostatnej písomnej výzvy banky“ s dovetkom, že nepostačuje, ak bola veriteľom realizovaná výzva podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, či vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru.

26. Aby bol naplnený princíp právnej istoty zakotvený v článku 2 ods. 2 základných princípov Civilného sporového poriadku, musia všeobecné súdy rozhodovať spory v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít. Princíp právnej istoty a predvídateľnosť práva znamená, že na určitú právne relevantnú otázku pri opakovaní v rovnakých podmienkach sa dá rovnaká odpoveď, teda že rovnaké situácie budú posudzované rovnakým spôsobom (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/12/2023 z 25.04.2024). V prvom rade je preto potrebné ustáliť, či ide o rovnakú situáciu alebo aspoň analogickú, až následne nastupuje právne posúdenie konkrétnej veci. Za ustálenú rozhodovaciu prax, ktorú musia všeobecné súdy rešpektovať, sa považuje rozhodovacia prax najvyšších súdnych autorít.

27. V bode 6.5. uznesenia NS SR sp. zn. 4Cdo/75/2020 najvyšší súd označil otázku zodpovedajúcim spôsobom zadanú dovolateľom, na ktorú v tejto konkrétnej veci mal odpovedať a znela: „Pri splnení ktorých podmienok dochádza k platnému postúpeniu bankovej pohľadávky?“ a odpovedal na ňu poukazom na skoršie rozhodnutia dovolacieho súdu riešiacich túto otázku (7Cdo/26/2017, 1Cdo/147/2017) a doplnil, že v ním prejednávanom spore bola neplatnosť postúpenia pohľadávky vyodená zo skutkového zistenia, že písomná výzva banky z 10. júla 2013 uvažujúcej o postúpení riadne nesplnenej úverovej pohľadávky klientovi, aby pohľadávku splnil, nebola riadne doručená, teda nebola splnená jedna zo základných podmienok na postúpenie pohľadávky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách. V ďalšom texte odôvodnenia uznesenia sp. zn. 4Cdo/75/2020 najvyšší súd citoval z rozhodnutia NS SR sp. zn. 2Cdo/266/2020 z 31. marca 2022, v ktorom podstatnou bola otázka, či výzvu, ktorou sa zároveň vyhlasuje okamžitá splatnosť pohľadávky možno považovať za výzvu podľa ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách a odcitoval záver, ku ktorému najvyšší súd v citovanom rozhodnutí dospel „že obsah ustanovenia § 92 ods. 8 veta prvá zákona o bankách predpokladá výlučnú a samostatnú písomnú výzvu banky, že je klient v omeškaní so splnením čo i len časti svojho záväzku. Skrz spotrebiteľského charakteru dojednanej zmluvy o úvere nemožno prisvedčiť oznámeniu o mimoriadnej splatnosti úveru aj charakter výzvy v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách“ a práve tento citát z rozhodnutia NS SR sp. zn. 2Cdo/266/2020 považuje odvolací súd za zavádzajúci pri výklade ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách, ktorý viedol súd prvej inštancie k zamietnutiu žaloby.

28. Aké skutkové okolnosti boli posudzované najvyšším súdom vo veci sp. zn. 2Cdo/266/2020 je zistiteľné z rozhodnutí súdov nižšej inštancie, ktorých sa uvedené dovolacie konanie týka. Okresný súd Humenné rozsudkom z 11. apríla 2018 sp. zn. 18C/229/2016 zamietol žalobu, ktorou sa právny nástupca banky domáhal voči žalovaným zaplata dĺžnej sumy z úveru pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie postupníka na uplatnenie tohto nároku. Záver o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie postupníka je odôvodnený tak, že na žalobcu nemohla byť zo strany postupcu (banky) postúpená pohľadávka pozostávajúca z čiastkových nárokov, ktorých splatnosť ešte nenastala, keďže žalobca nie je držiteľom bankového povolenia na poskytovanie bankových úverov, teda ani na ich správu a zároveň neboli naplnené zákonné predpoklady § 92 ods. 8 zákona o bankách na postúpenie pohľadávky z banky na žalobcu. V konaní nebolo podľa súdu prvej inštancie preukázané, že písomná výzva banky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách sa dostala do dispozičnej sféry oboch žalovaných. Súd prvej inštancie mal dokonca za to, že písomná výzva banky na úhradu dlhu musí nasledovať po nepretržitom omeškaní so splácaním splátok úveru dlhšie ako 90 kalendárnych dní. Okresný súd sa k obsahu a forme výzvy podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách nevyjadroval.

28.1 O odvolaní žalobcu proti tomuto rozsudku v časti zamietajúceho výroku rozhodoval Krajský súd Prešov rozsudkom z 11. apríla 2019 sp. zn. 20Co/77/2018 a potvrdil ho. Žalobca v odvolaní namietal, že v konaní pred súdom prvej inštancie predložil vlastnoručne podpísané doručky o prevzatí oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti oboma žalovanými a vytýkal súdu prvej inštancie, z akého dôvodu nepovažoval oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti dlhu za doručené, resp. z akého dôvodu neakceptuje oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti dlhu z 10. septembra 2014 ako výzvy v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. Krajský súd s poukazom na judikatúru najvyššieho súdu k zákonným podmienkam platného postúpenia pohľadávky z banky na iný subjekt (písomná výzva klientovi, nepretržité omeškanie klienta viac ako 90 kalendárnych dní a splatnosť pohľadávky) uzavrel, že žalobca neunesol dôkazné bremeno na preukázanie naplnenia všetkých predpokladov možnosti postúpenia pohľadávky, ako to vyžaduje § 92 ods. 8 zákona o bankách. V bode 12 odôvodnenia krajský súd uviedol, že písomná výzva banky klientovi je prvým predpokladom pre cesiu bankovej pohľadávky

alebo jej časti na inú osobu. Žalobca predložil text výziev na úhradu dlžnej sumy (výzvy J. J., D. - obe datované dňom 15. augusta 2014, ktoré boli adresované žalovanému 1/ a žalovanej 2/), avšak ich zaslanie ani doručenie žalovaným preukázané nebolo. Ani odvolací súd sa nevyjadroval k možnosti zahrnúť dva úkony nevyhnutné pre platné postúpenie pohľadávky z banky na nebankový subjekt do jedného formálneho prejavu.

28.2 Najvyšší súd v uznesení z 31.03.2022 sp. zn. 2Cdo/266/2020 rovnakým spôsobom reprodukoval rozhodnutia súdov nižšej inštancie (zaslanie a doručenie výziev z 15. augusta 2014 preukázané nebolo). Žalobca v dovolaní žiadal zodpovedať otázky „či výzva vo vyhlásení o mimoriadnej splatnosti úveru predstavuje výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách“ a či „je žalobkyňa povinná predkladať doručenky výziev v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách aj v prípade, ak je postúpenie pohľadávky a doručenie výziev medzi stranami nesporné“. Dovolací súd po zopakovaní podstatnej argumentácie odvolacieho súdu, z čoho vyvodil nesplnenie predpokladov na postúpenie pohľadávky (výzvy z 15. augusta 2014 neboli doručené žalovaným) konštatoval, že „za takto zisteného právneho stavu“ sa odvolací súd svojim právnym posúdením v otázke nesplnenia podmienok pre postúpenie pohľadávky vyplývajúcich z § 92 ods. 8 zákona o bankách neodklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu. Na otázku, či výzva vo vyhlásení mimoriadnej splatnosti predstavuje výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách odpovedal, že ustanovenie § 92 ods. 8 veta prvá zákona o bankách predpokladá výlučnú a samostatnú písomnú výzvu banky, že je jej klient v omeškaní so splnením čo len časti svojho záväzku a skrz spotrebiteľského charakteru dojednanej zmluvy o úvere nemožno prisvedčiť oznámeniu o mimoriadnej splatnosti úveru aj charakter výzvy v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, tento text však nasleduje po konštatovaní, že „z obsahu oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti (č. I. 18 a 19 spisu) síce sekundárne vyplýva, že žalovaní sú pre prípad porušenia v omeškaní so splatením splátky úveru, ktoré trvá viac ako tri mesiace, avšak primárne je predmetom tejto výzvy oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru“.

28.3 Z takto formulovanej odpovede najvyššieho súdu na položenú otázku v dovolaní a popisu skutkového stavu odvolací súd vyvodzuje, že v konkrétnej veci posudzovanej najvyšším súdom pod sp. zn. 2Cdo/266/2020 nebolo možné považovať oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 10. septembra 2014 za výzvu podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách vzhľadom na obsah a formuláciu textu tejto písomnosti a nie že vo všeobecnosti musí vždy oznámeniu o zosplatnení predchádzať výzva banky a tieto úkony nie je možné kumulovať do jedného dokumentu. Tento názor odvolacieho súdu je podporený skutočnosťou, že žiadne iné rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky okrem rozhodnutia sp. zn. 4Cdo/75/2020, v ktorom je podľa názoru odvolacieho súdu text rozsudku sp. zn. 2Cdo/266/2020 vytrhnutý z kontextu, neprevzalo argumentáciu o potrebe výlučnej a samostatnej výzvy na splnenie dlhu a nemožnosti považovať za takúto výzvu obsiahnutú v oznámení o zosplatnení dlhu.

28.4 V rozsudku z 27.01.2022 sp. zn. 8Cdo/169/2020 nevytkol najvyšší súd Krajskému súdu v Nitre vyslovený právny názor, že ak obsahom oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti dlhu bola aj výzva žalovaným na zaplatenie pohľadávky, zákonné podmienky na postúpenie pohľadávky banky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách splnené boli.

29. Dovolací súd práve v uznesení z 27.09.2023 sp. zn. 9Cdo/165/2022 po námietkach dovolateľa, že ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách neustanovuje osobitné náležitosti výzvy banky a že súdy nižších inštancií nejednotne posudzujú obsahové náležitosti písomnej výzvy banky klientovi pred postúpením pohľadávky a v skutkovo a právne obdobných veciach rozhodujú rôzne, čo narúša princíp právnej istoty na otázku, aké podmienky musia byť splnené, aby došlo k platnému postúpeniu pohľadávky banky voči klientovi s odkazom na judikát R 60/2018 zdôrazňujúci jeho aktuálnosť s tým, že nie je vzhľadom na znenie § 92 ods. 8 zákona o bankách namieste vyžadovať, aby výzva banky adresovaná dlžníkovi v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách obsahovala ďalšie osobitné náležitosti než tie explicitne vyjadrené odpovedal, že banka je povinná tvrdiť a dokázať, že pred postúpením pohľadávky klienta (dlžníka) písomne vyzvala na splnenie jeho záväzku a klient napriek tomu zostal v omeškaní so splatením svojho záväzku aspoň 90 dní. Zákon ale pre výzvu v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách neustanovuje žiadne osobitné obsahové náležitosti. Ak banka klienta/dlžníka písomne vyzve na úhradu presne špecifikovanej konkrétnej sumy pohľadávky, možno takúto písomnosť považovať za výzvu pred postúpením, od ktorej doručenia musí uplynúť aspoň 90 dní a následne možno pohľadávku postúpiť, pretože dlžník bol upozornený na omeškanie s úhradou jeho peňažného záväzku. Z výzvy nemusí výslovne vyplývať informácia o možnosti postúpiť pohľadávku, musí z nej však byť bez akýchkoľvek pochybností zrejماً konkrétna špecifikácia pohľadávky, ktorú má dlžník uhradiť. Dovolací súd poukázal na to, že túto otázku okrajovo riešilo aj rozhodnutie sp. zn. 7Cdo/191/2021, z ktorého vyplýva, že za výzvu na plnenie pred postúpením podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách možno považovať

aj oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti, ak jeho obsahom je výzva dlžníkovi na zaplatenie pohľadávky.

29.1 I keď rozhodujúcou otázkou pre posúdenie prípustnosti a dôvodnosti dovolania vo veci sp. zn. 7Cdo/191/2021 bol spôsob doručenia výzvy podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách klientovi, nie je možné opomenúť, že aj vo veci posudzovanej dovolacím súdom pod sp. zn. 7Cdo/191/2021 bola výzva podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách súčasťou oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti dlhu a dovolací súd nevytkol bezvýznamnosť položenú otázku pre prejednanú vec s odôvodnením, že výzva nemôže byť súčasťou oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti.

30. Práve vec prejednanú dovolacím súdom pod sp. zn. 9Cdo/165/2022 považuje odvolací súd za porovnateľnú s aktuálne prejednanou vecou sp. zn. 17Co/71/2024 z dôvodu, že aj v tejto veci súčasťou oznámenia o vyhlásení predčasnej splatnosti dlhu bola aj výzva na zaplatenie konkrétnej dlžnej sumy, s ktorou bola žalobkyňa so spoludlžníkom v omeškaní. Neakceptovanie takejto výzvy súdom vyhodnotil dovolací súd vo veci sp. zn. 9Cdo/165/2022 ako nesprávne právne posúdenie veci. Zo záveru formulovaného dovolacím súdom v bode 41 uznesenia sp. zn. 9Cdo/165/2022 jednoznačne vyplýva, že výzvou v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách môže byť aj oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru za predpokladu, že dlžník mal objektívnu možnosť oboznámiť sa s obsahom takéhoto adresovaného jednostranného právneho úkonu, ak toto oznámenie zároveň obsahovalo výzvu na úhradu dlhu.

31. Rozhodnutie NS SR sp. zn. 9Cdo/165/2022 nie je možné považovať za ojedinelé rozhodnutie vybočujúce z ustálenej rozhodovacej praxe najvyššieho súdu, keď naň nadväzuje ďalšie rozhodnutie najvyššieho súdu z 27.02.2024 sp. zn. 1Cdo/154/2022, rovnako akceptujúce kumuláciu dvoch právnych úkonov v jednej listine (výzva na úhradu dlhu a úkon zosplatnenia), v ktorom práve s poukazom na závery uznesenia sp. zn. 9Cdo/165/2022 najvyšší súd konštatoval, že nemožno neakceptovať riadne doručenú výzvu na zaplatenie dlhu len preto, že táto výzva bola spojená s vyhlásením predčasnej splatnosti pohľadávky. Senát 9Cdo Najvyššieho súdu Slovenskej republiky nepoprel závery vyslovené v uznesení sp. zn. 9Cdo/165/2022 ani v novšom rozhodnutí z 30.10.2024 sp. zn. 9Cdo/90/2023, v ktorom s poukazom na rozhodnutia sp. zn. 2Cdo/266/2020 a sp. zn. 4Cdo/75/2022 zopakoval, že ustanovenie § 92 ods. 8 veta prvá zákona o bankách predpokladá výlučnú a samostatnú výzvu banky, že je jej klient v omeškaní so splnením čo len časti svojho záväzku a poukázal na odlišnosti sporov prejednaných ním pod sp. zn. 9Cdo/165/2022 a sp. zn. 9Cdo/90/2023, v ktorom bolo oznámenie o predčasnej splatnosti úveru, súčasťou ktorého bola výzva na úhradu dlžnej sumy, vyhodnotené ako neplatný právny úkon z iných dôvodov než ich kumulácia do jedného podania.

32. Vzhľadom na rozdielne názory k obsahu výzvy podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách prezentované v rozhodnutiach Najvyššieho súdu SR odmieta odvolací súd tvrdenia žalovaných 1/ a 3/ o svojvôli zákonnej sudkyne pri rozhodovaní sporu, akceptovateľná je len odvolacia námietka o nesprávnom právnom posúdení veci.

33. Ak nespĺnenie zákonných podmienok pre postúpenie pohľadávky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách v zmysle bodu 36. odôvodnenia vyvodil súd prvej inštancie z neexistencie výlučnej a samostatnej písomnej výzvy banky odlišnej od výzvy zasielanej podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, dospel k nesprávnym právnym záverom. Jednoznačne bolo v konaní preukázané, že právny predchodca žalovaného 1/ adresoval dlžníkom dve výzvy. Prvú podľa § 53 ods. 9 OZ (v znení účinnom do 31.10.2024) doručil u úverovej zmluvy č. 151382 žalobkyni dňa 04.04.2017, spoludlžníkovi 06.04.2017 a výzvu podľa § 53 ods. 9 OZ (v znení účinnom do 31.10.2024) u zmluvy č. 209372 doručil žalobkyni dňa 23.03.2016 a spoludlžníkovi 23.03.2016. Druhá samostatná výlučná výzva na úhradu dlžnej sumy podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách bola obom dlžníkom z oboch úverových zmlúv doručená 21.06.2017. Odvolací súd si pojmy „samostatná a výlučná výzva“ nevysvetľuje spôsobom, ako by sa to mohlo javiť z rozhodnutí NS SR sp. zn. 2Cdo/266/2020 a sp. zn. 4Cdo/75/2020, že táto nemôže byť súčasťou oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, ale rovnako to ako prezentoval súd prvej inštancie v bode 36. odôvodnenia, že táto výzva musí byť odlišná od výzvy podľa § 53 ods. 9 OZ (v znení účinnom do 31.10.2024).

34. Zmluva o postúpení pohľadávky medzi bankou a žalovaným 1/ bola uzavretá 30.07.2019. Odo dňa doručenia výzvy na úhradu konkrétne špecifikovanej pohľadávky z každej úverovej zmluvy dňom 21.06.2017 jednoznačne uplynula zákonom o bankách vyžadovaná doba 90 dní omeškania

dlužníka so splnením svojho splatného záväzku, na základe čoho odvolací súd uzatvára, že zmluva o postúpení pohľadávky z 30.07.2019 je platná a pohľadávku banky z oboch zmlúv o úvere spolu s na ňu nadväzujúcimi právami vyplývajúcimi zo záložných zmlúv nadobudol žalovaný 1/, ktorý bol oprávnený podľa zákona č. 527/2002 Z. z. navrhnúť uskutočnenie dražby. Žalobkyňa okrem tvrdenia, že písomné vyhlásenie navrhovateľa dražby podľa § 7 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražbách o pravosti, výške a splatnosti pohľadávky, pre ktorú sa navrhuje výkon záložného práva neobstojí, nepreniesla žiadne skutkové tvrdenia, z ktorých by bolo možné vyvodiť, že pri výkone dražby boli porušené ustanovenia zákona č. 527/2002 Z. z. a takéto okolnosti (porušenie zákona o dobrovoľných dražbách) nezistil odvolací súd ani z predložených listinných dôkazov tvoriacich súčasť spisu. Žalovaný 1/ listom z 19.08.2019 upozornil žalobkyňu, že mieni pristúpiť k výkonu záložného práva, žalovaným 2/ bola žalobkyňa spolu s E. B. vyzvaná, aby za účelom ohodnotenia dražiť sa majúcich nehnuteľností umožnili ich ohliadku, oznámenie o dražbe so zákonnými náležitosťami bolo žalobkyňi doručené, o čom svedčia práve ňou predkladané prílohy k žalobe, miesto, dátum a čas začatia dražby boli určené dražobníkom tak, že nebola obmedzená možnosť účasti na dražbe, dražba nehnuteľností v katastrálnom území C. sa konala v krajskom meste, do obvodu ktorého patrí obec C. vo vzdialenosti cca 60 km od nehnuteľností v čase poobedňajších hodín.

35. Už v prvom rozsudku zo dňa 13. júla 2022 súd prvej inštancie vyslovil právny názor, že charakter nehnuteľností (podľa tvrdenia žalobkyne nehnuteľnosti na LV č. XXX katastrálne územie C. predstavujú jej obydlie) nebráni výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou a odvolací súd v uznesení sp. zn. 17Co/102/2022 z 27. septembra 2023 správnosť tohto záveru súdu prvej inštancie nespochybnil, napriek tomu žalobkyňa v priebehu ďalšieho trvania sporu nepredniesla žiadne skutkové tvrdenia, z ktorých by bolo možné vyvodiť, že zásah do ústavného práva žalobkyne na rešpektovanie obydlia je závažnejší (vykonaním dražby) než zásah do vlastníckeho práva žalovaného 1/, ktorý vyhlásením dražby týchto nehnuteľností za neplatnú by nedosiahol uspokojenie svojej pohľadávky, či do vlastníckeho práva žalovaného 3/, ktorý vydraženú nehnuteľnosť v dôsledku sporu o platnosť dražby nemôže užívať.

35.1 Právo spotrebiteľa na obydlie nemožno chápať ako absolútne nedotknuteľné. Strata obydlia je akceptovateľná, pokiaľ ju je možné kontrolovať súdnym prieskumom (porovnaj rozhodnutie SD EÚ vo veci sp. zn. C-34/13 Kušionová proti SMART Capital). Z ilustrácie v Registri obyvateľov je preukázané, že žalobkyňa je matkou dvoch plnoletých detí a jej partnerom je spoludžník E. B.. Nikdy v konaní žalobkyňa neuvádzala, kto z týchto ďalších osôb s ňou býva v rodinnom dome súpisného čísla XX v obci C..

35.2 I keď zmluvy o úvere uzavreté s právnym predchodcom žalovaného 1/ neboli zmluvami o spotrebiteľských úveroch podľa zákona č. 129/2010 Z. z., žalobkyňa požíva ako spotrebiteľka v tomto vzťahu zvýšenú ochranu. Podstatná výhrada žalobkyne k vyhláseniu navrhovateľa dražby podľa § 7 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražbách k výške pohľadávky bola zodpovedaná v konaní vedenom na Okresnom súde Žiar nad Hronom pod sp. zn. 19Csp/185/2017 a na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 13Co/140/2019. K splatnosti pohľadávok z úverových zmlúv sa vyjadril odvolací súd v tomto rozhodnutí. Cena dražených nehnuteľností bola určená znaleckým posudkom č. 64/2021 z 23.08.2021 vyhotoveným znalcom K. L. M., C. na 160 000,- €. Nehnuteľnosti boli vydražené za 144 000,- €, čo predstavuje 90 % zistenej hodnoty nehnuteľností. K výkonu záložného práva pristúpil žalovaný 1/ pre pohľadávku vzniknutú zo zmluvy o úvere č. 151382 poskytnutého 30.06.2010 v nesplatenom zostatku 78 175,60 € (z poskytnutých 81 000,- €) a pre pohľadávku z úverovej zmluvy č. 209372, ktorou bol žalobkyňi a spoludžníkovi poskytnutý úver vo výške 38 000,- € a zostatok nesplateného dlhu ku dňu 16.10.2017 bol vyčíslený na 35 943,59 €, spolu pohľadávka z oboch úverových zmlúv tvorí súčet 114 119,19 €, čo predstavuje 71,32 % z hodnoty dražených nehnuteľností. Pohľadávka pôvodného veriteľa voči žalobkyňi a spoludžníkovi vznikla tým, že spoludžníci prestali oba úvery splácať po 5 – 6 rokoch od ich poskytnutia, hoci u zmluvy o úvere č. 151382 boli rozložené splátky na 30 rokov od termínu jeho dočerpania a u zmluvy o úvere č. 209372 na 25 rokov od termínu dočerpania úveru. Dôvod porušenia platobnej disciplíny vo vzťahu k poskytnutým úverom žalobkyňa neozrejmla a nevyplýva ani z rozhodnutia Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 19Csp/185/2017. Žalobkyňa nie je vedená v Registri úpadcov, nepriaznivú osobnú a majetkovú situáciu, ktorá by jej bránila plniť povinnosti dlužníka netvrdila. Od vyhlásenia predčasnej splatnosti úverov dňom 17.06.2017 do uskutočnenia dražby nehnuteľností 05.11.2021 po dobu viac ako 4 rokoch nevyvinula žalobkyňa a spoludžník snahu znížiť dlh voči pôvodnému veriteľovi či postupníkovi. Z týchto skutočností odvolací súd vyvodil záver, že dôvodom neplnenia si povinností z úverových zmlúv žalobkyňou a spoludžníkom nebola nepriaznivá sociálna a majetková situácia spotrebiteľa, ale ich nedisciplinovanosť a snaha vyhnúť sa povinnosti vrátiť poskytnutý úver. Tomu nasvedčuje aj oznámenie žalobkyne prednesené na pojednávaní dňa 24.01.2024, že čerpala ďalší úver z F. G. H., D., ktorý spláca. Dražbe nehnuteľností, ktoré tvoria jej

obydlie, mohla žalobkyňa zabrániť splatením tej pohľadávky, pre ktorú záložný veriteľ pristúpil k výkonu záložného práva formou dobrovoľnej dražby.

35.3 Žalovaný 1/ zvolil podľa názoru odvolacieho súdu primeraný spôsob uspokojenia svojej splatnej pohľadávky vo výške 114 119,19 € predajom nehnuteľností v hodnote 160 000,- €. Uskutočnenie dobrovoľnej dražby sledovalo legitímny cieľ. Pri prijatí tohto záveru zohľadnil odvolací súd aj uplynulý čas od vzniku dlhu (u úverovej zmluvy č. 209372 od roku 2016, u úverovej zmluvy č. 151382 od roku 2017) do dňa uskutočnenia dražby v novembri 2021.

36. Dôvody neplatnosti dražby uskutočnenej žalovaným 2/ na návrh žalovaného 1/ dňa 05.11.2021, predmetom ktorej boli nehnuteľnosti na LV č. XXX katastrálne územie C. odvolací súd nezistil a pre odlišné právne posúdenie veci v tejto otázke rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 388 C. s. p. zmenil.

37. Nadväzujúc na zmenu rozhodnutia vo veci samej vznikla odvolaciemu súdu podľa § 396 ods. 2 C. s. p. povinnosť rozhodnúť o nároku na náhradu trov konania aj na súde prvej inštancie.

37.1 Podľa § 255 ods. 1 C. s. p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

37.2 Úspešnými stranami v spore sú žalovaní, ktorým podľa § 255 ods. 1 C. s. p. vznikol voči neúspešnej žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % a v zmysle toho zákonného ustanovenia uložil odvolací súd žalobkyni povinnosť nahradiť žalovaným trovy konania v lehote odvíjajúcej sa od rozhodnutia súdu prvej inštancie o výške trov konania, ktoré vydá súdny úradník podľa § 262 ods. 2 C. s. p.

38. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v § 421 odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C. s. p. (§ 421 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C. s. p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C. s. p.); na určenie výšky

minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie môže podať strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 C. s. p.).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súde je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súde je určené,
 - b) kto ho robí,
 - c) ktorej veci sa týka,
 - d) čo sa ním sleduje a
 - e) podpis
- (§ 127 ods. 1 C. s. p.).

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

Strany sporu majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 C. s. p.). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).

Ak neboli splnené podmienky podľa § 429 C. s. p., resp. dovolanie má vady podľa § 429 C. s. p. napriek riadnemu poučeniu dovolateľa o povinnosti podľa § 429 C. s. p. v odvolacom konaní, resp. napriek

výzve súdu prvej inštancie adresovanej dovolateľovi na odstránenie väd a jeho poučení o následkoch neodstránenia väd dovolania, dovolací súd dovolanie odmietne (§ 447 písm. e) C. s. p. v spojení s § 436 ods. 1 C. s. p.).